

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Doknr.
469515

Dato
28-04-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 29. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 324 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 324:

"Som opfølgning på samrådet den 28. marts 2017 om social arv og social ulighed, jf. samrådsspørgsmål V, bedes ministeren redegøre for, hvilken vidensbaseret effekt forebyggelsesparagraffen, jf. servicelovens § 11, har haft, og hvordan og i hvilken grad kommunerne anvender den?"

Svar:

I 2014 vedtog Folketingets partier enstemmigt en ændring af servicelovens § 11 med det formål at tydeliggøre den som en egentlig forebyggelsesparagraf. Hensigten med § 11 er at sikre, at kommunerne har gode rammer for at lave tidlige og forebyggende indsatser for børn og unge ved at mindske afstanden mellem kommunernes generelle indsatser og de indsatser, som tilbydes børn og unge med særlig behov for støtte. Kommunerne kan inden for § 11 tilbyde meget forskellige indsatser, fx gratis, anonym rådgivning, psykologbehandling eller økonomisk støtte til fritidsaktiviteter.

Kommunerne har ikke pligt til at registrere og indberette data om brugen af § 11, og der findes ikke en national dækkende opgørelse over brugen af bestemmelsen. Samtidig dækker de indsatser, der iværksættes i regi af § 11 over forskellige målgrupper og indsatstyper. Det er derfor ikke muligt at opgøre effekten af § 11.

Det er mit indtryk, at kommunerne i vidt omfang gør brug af § 11 til at iværksætte forebyggende indsatser for børn og unge i kommunen, og at der er en stigende brug af de forebyggende indsatser.

Jeg skal beklage den sene besvarelse.

Med venlig hilsen
Mai Mercado